

VIITORUL ROL

SILVIA POPOVICI

Începîndu-și cariera ca ingenuă dramatică deosebit de promițătoare, Silvia Popovici a depășit foarte repede limitele empoi-ului, evoluînd către o interpretare profundă și sensibilă. Fișa ei de creație e bogată în mari roluri: eroinele shakespeareene, Ofelia (**Hamlet**), Julieta (**Romeo și Julieta**), Goneril (**Regele Lear**), Margareta (**Richard al III-lea**); Ifigenia (**Ifigenia în Aulida** de Euripide); Larissa Dimitrievna (**Fata fără zestre** de A. N. Ostrovski); Helga (**Constructorul Solness** de Ibsen); Margot (**Mașina de scris**) și, recent, Sfînxul (**Infernalul mecanism** de Jean Cocteau); Angelica (**Trei frați geameni venețieni** de Collalto); Carol Cutrere (**Orfeu în infern** de Tennessee Williams); Luluța, duduca lui Alecsandri din **Coana Chirița**; și, mai de curînd, Margareta (**Gaițele de Kirițescu**); Sașa (**Fantezile lui Fariatiev** de A. Sokolova). Protagonista unor filme care aduc în cinematografia românească o orientare către problematica gravă a contemporaneității **Serata, Trecătoarele iubiri, Gioconda fără suris**, Silvia Popovici este astăzi o actriță de o incontestabilă maturitate profesională, caracterizată prin mijloace sobre și rafinate.

După mai bine de un deceniu de la premiera clujeană, Teatrul Național montează, la rîndul său, tulburătoarea scriere a lui Albert Camus, **Caligula**. Regia: Horea Popescu. În rolul titular apare Ovidiu Iuliu Moldovan, iar Silvia Popovici o va interpreta pe Cesonia, într-o distribuție din care fac parte Radu Beligan, Gh. Cozorici, Victor Moldovan, Iulian Necșulescu, Gabriel Oseciuc, Ion Henter și alții.

„Întîlnirea cu textul lui Camus, munca de echipă, climatul de continuă solicitare, investiția de inteligență și fantezia debordantă a regizorului Horea Popescu, îmi oferă azi bucurii mari. Efortul de definire a personajului meu, de cizelare a trăsăturilor pînă la găsirea chipului său exact, este strîns legat de crearea celorlalte personaje, de munca partenerilor mei.

Cesonia este martorul lucid al «marelui proces» al tiraniei; prototip al iubirii absolute, tulburată de desfășurarea evenimentelor, într-un univers în care ordinea și echilibrul, aparente, ascund de fapt, domnia iraționalului, ea pactizează cu cel care pune stăpînire, deopotrivă, pe sufletul ei, ca și pe destinul lumii pe care o conduce.

Uimită, ea asistă și se împacă cu coșeșitoarea „lecție” de teatru (marea comedie a sincerității) pe care Caligula o dă, provocînd omul la înjosire, acuzîndu-l de consimțire vinovată, de minciună și ipocrizie, de neputința de a-și depăși condiția: Cesonia îi cade și ea victimă ca fiind ultimul martor al ororilor și erorilor lui. Insuși Caligula o acuză, ca răspunzătoare de actele monstruoase săvîrșite de el, în exercitarea puterii; iar ea plătește compromisul prin moarte.

Spectacolul lui Horea Popescu, într-un distribuție omogenă, într-un cadru scenografic armonizînd admirabil ideile piesei, își propune să fie un apel la rațiune și luciditate, împotriva forțelor oarbe ale absurdului, și, în același timp, denunță setea de putere, orgoliul exagerat, conducînd la teroare, la genocid și dezumanizare. Dorim un spectacol ale cărui semnificații să înglobeze și experiența istorică a secolului nostru, tragedia celui de-al doilea război mondial, care a lăsat urme de neșters în conștiința oamenilor.

Sînt convinsă că în atmosfera creată la repetiții, de totală angajare afectivă a fiecărui interpret, efortul nostru se va dovedi rodnic, și va dobîndi recunoașterea din partea exigentului nostru critic, publicul”.

telex-,,teatrul“•telex-,,teatrul“•telex-,,teatrul“

(continuare de la p. 11)

● În sfîrșit, la începutul lunii decembrie, la Bacău se va desfășura „Gala recitalurilor dramatice”, aflată la a VI-a ediție, și, simultan, „Colocviul național al criticilor dramaticei”, ediția a VII-a. ● După cum se vede, un program încărcat, pe care

A.T.M. își propune, firește, să-l realizeze în colaborare cu forurile culturale locale respective, și sub egida Consiliului Culturii și Educației Socialiste. ● Semnalăm apariția volumului „Alecsandri și dublul său” de Mircea Ghișulescu. ● Ne-a întristat vestea încetării din viață

a prețuitului actor Nucu Păunescu, credincios slujitor al scenei Teatrului „Nottara”. ● În revista „Familia”, nr. 9 — septembrie 1980, dintr-un sumar bogat, dens, desprindem articolul „Limbaajul ochilor” de Radu Enescu, pe care-l recomandăm, —→

VIITORUL ROL

CORADO NEGREANU

În stagiunea aceasta, cunoscutul actor Corado Negreanu poate fi urmărit de public atât pe scena Teatrului Giulești, al cărui vechi „societar” este, cât și la radio, la televiziune și pe ecranele cinematografelor; iar cititorii vor avea prilejul să cunoască noul său roman **Mangusta și eu** (aflat sub tipar la Editura Albatros), a cărui acțiune se petrece în anii '46-'47, în culisele unui teatru de provincie.

Fișa creațiilor lui Corado Negreanu pe scena Teatrului Giulești e, cum se știe, deosebit de bogată, cuprinzând întregul registru de la dramă la comedie. Amintim, dintre rolurile recente: Prohor (**Vassa Jeleznova** de Gorki), Regele Ioan din piesa lui Dürrenmatt (rol care i-a adus un premiu de interpretare al A.T.M. pe un premiu de interpretare și pentru rolul Miron Costin (**Descăpăținarea** de Al. Sever, spectacol încununat cu premiul I la Festivalul național „Cîntarea României”); apoi Vasile Mirea (**A cincea lebădă** de Paul Everac). Filme: **Clipa**, **Casa din cîmple**, **Pe firul apel**, **Burebista** etc.

Viitorul său rol va fi Ștefan, în **Nu ne naștem toți la aceeași vîrstă** de Tudor Popescu, spectacol pe care îl montează Dinu Cernescu la Teatrul Giulești.

„Drama publicată de Tudor Popescu în revista „Teatrul” am citit-o, cred, printre cei dintîi — și am iubit-o chiar din acea clipă. Ca un fel de dragoste la prima vedere; și, ca niciodată, am simțit nevoia

să-i împrumut lui Ștefan trupul meu, ca să poată umbla, vorbi, privi, într-un cuvînt, ca să poată să existe aievea. Iertată să-mi fie lipsa de modestie, cred că înfățișarea mea se potrivește cel mai bine personajului, nu în sens strict fizic — el arată ca orice bărbat în jur de cincizeci de ani —, ci ca fel de a fi, ca mod de a înțelege, de a simți și a trăi chinul de a fi rămas în urma timpului. Eu am străbătut, acut implicat, acele vremi, ce i-au încătușat lui Ștefan sufletul. Ștefan este un posibil activist al perioadei de după război, bine intenționat, curajos, gata de sacrificii, dar și prizonier al unei ciudate anghioze, din care, deși vede că nimic nu este imuabil, nu se poate smulge. El spune despre sine: «E ca și cînd m-aș privi într-o oglindă ondulată și n-am puterea s-o îndrept». Cu sufletul uscat de singurătate, rece, își ratează viața intimă, continuînd o existență fără bucurii.

Nu știu exact cum va arăta în cele din urmă omul meu, îl cunosc deocamdată doar în linii mari; în plămada lui vor fi multe chipuri, exemplele nu-mi lipsesc, sînt prin jurul nostru destui din cei ce au avut un destin asemănător.

Teatrul nostru a asigurat viitorului spectacol o distribuție de mîna întîi. După un lung șir de texte clasice, regizorul Dinu Cernescu lucrează cu plăcere această piesă contemporană, a cărei principală calitate o socotește aceea de a fi «cu adevărat adevărată», părere împărtășită de întreaga echipă, din care fac parte Dorina Lazăr, Jeanine Stavarache, Traian Dănceanu, Ion Vilcu, Geo Costiniu și subsemnatul.

Angrenajul în care evoluează Ștefan al meu e montat în întregime, piesa a fost ridicată în picioare și, din operă literară, a devenit secvență de viață. Dar, eroii sînt încă în faza de schiță. În seara premierei, sînt sigur, vor fi oameni adevărați și deosebiți, ce vor tulbura și vor provoca neliniști. Am convingerea că spectatorii îl vor iubi pe Ștefan, pentru zbuciumul său patetic și cîstit”.

Maria MARIN

telex-,,teatrul“•telex-,,teatrul“•telex-,,teatrul“

spre lectură, tuturor actorilor. ● Teatrul popular din Buzău a efectuat în luna septembrie un turneu în Belgia, cu spectacolul Snoave cu măști de Ion Lucian, și, așa cum rezultă din cronicile apărute în zările flamande din Oudenaarde și Caurcelles, artiștii amatori români

s-au bucurat de un deosebit succes. Vom reveni. ● Teatrul de păpuși din Brașov a deschis stagiunea cu piesa Întîmplarea de pe strada noastră de Tudor Boian, în regia lui Ștefan Dedu Farca. Se află în pregătire Joaca de Alexandrina Davidescu și Pacea

de Aristofan. Aceste știri ne-au fost comunicate de secretara literară a teatrului, Anca Șerban, singura secretară literară, a unui teatru de păpuși, care ne ține la curent cu activitatea colectivului din care face parte. ●

(continuare la p. 61)